ГОД. II. ЯМБОЛЪ, 2 АВГУСТЪ 1925 ГОД. БРОЙ 101.

ТРАКИЕЦЪ

Седмиченъ вестникъ за обществени и стопанско-економически новини.
:: УРЕЖДА РЕДАКЦИОНЕНЪ КОМИТЕТЪ. ::
Всичко се изпраща до печатница „Свѣтлина“—Марангозовъ—Ямболъ.

АБОНАМЕНТЪ: за година 70 лв за 6 месеца 35 лв., за 3 — 20 лева
Отдѣленъ брой 1·50 лева.
ПЛАЩА СЕ: за известия вѣнчални, годежни и именни дни по 50 л., за скръбни—100 лева.
Официални обявления по 1·50 лв на □ с. м. Сждебнитѣ пристави плащатъ по 0·50 лева на дума.
Търговски — по споразумѣние.
За хроникиране—5 лева на редъ.
Всичко въ предплата.
Ржкописи не се връщатъ.

КОСТА ИВ. ГЕГОВЪ
ТЪРГОВИЯ СЪ ЖЕЛѢЗА, ЖЕЛѢЗНИ СТОКИ И ВСѢКАКВИ
желѣзарски, зидарски, бъчварски, тенекеджийски, дърводѣлски, каменарски, ковачески и др. инструменти и пособия.
Всѣкога на складъ всички размѣри желѣза:
шина, наллъкъ, чемберликъ, обло и шведско желѣзо, черна и галванизирана ламарина, бѣла тенекия, плочи за печки и готварски машини, бодлива тель и др.
Пресни безири, туткалъ. Бояджийски материали и пособия.
Подкови, подковни клинци — всички видове.
ЦЕНИ НАЙ-ИЗНОСНИ.
Складъ и магазинъ до домътъ му — ул. „Търговска“ — гр. Ямболъ. —

Химическо чистене костюми.

Срещу Ив. Райновъ, въ дюкяна на Бр Данкови, откривамъ на ново ателие за химическо чистене костюми, приемамъ и поправки. Задоволяване вкусъ и акуратность доказани.

Елховци и Каваклийци, обърнете внимание!

5—10 ГЕОРГИ АРНАУДОВЪ

ВНИМАНИЕ!
МАЛКОТО МАГАЗИНЧЕ
НА ИВАНЪ РАЙНОВЪ МАРКОВЪ
ЯМБОЛЪ — ПЛОЩАДЪ „ОСВОБОЖДЕНИЕ“. 2—3
винаги разполага съ следнитѣ стоки.
дървени масла провански айвалийски, сусамовъ шарланъ
сапуни: Турски, гиритски, марсилски, печени
оризъ, захарь, пиперъ червенъ и черъ; черва за наденица
вжжета, канапи, маслини, кафета; газъ американски
сардели, вежеталинъ, стипца, фидета, макарони
бои за обуща; канели за бъчви
тарчинъ, ени-бахаръ, кимионъ; карамели, бонбони
шоколади; сирене, кашкавалъ, лимони; креолинъ, лика
риби пресни и солени морски, сода за бъчви
синъ камъкъ, кара боя, канапъ специално за тютюнъ
и други разни фини стоки.
Нека всѣки посети малкото магазинче, гдето ще се увѣри, че тамъ се продаватъ стоки на конкурентни цени.

ПРОДАВА СЕ дворъ 941 квадратни метра съ кжща отъ 2 стаи, салонъ и пералня, находяща се при църквата «Св Никола».

Споразумение Ст. Пехливановъ — книжарница «Тракия» — бивша на Пейчо Атанасовъ. 3—4

ДИРЕКЦИЯТА НА „МОДЕРЕНЪ ТЕАТЪРЪ“
предупреждава почитаемитѣ граждани, че г-нъ ИВАНЪ Н. ПОПОВЪ е въ оставка отъ 16 юний т. г. и че не е вече на наша служба. Следователно, нѣма право да събира суми за наша смѣтка, нито пъкъ да подписва каквито и да сж документи отъ наше име.

СОЦИАЛНА СЕДМИЦА.

Вегетарианската Кооперация.

Кооператизма — единъ сигуренъ завоеватель на економическия животъ печели все нови и нови успѣхи И днесъ едва ли има човѣкъ, който може да се обяви противъ тоя начинъ на разрешение многото болни въпроси на деня: — спекула, експлоатация и пр Зародилъ се като противодействие на грабителския капиталъ, кооператизма бърже се разрастна и застрашава съ своитѣ платформи да измѣсти съвсемъ частния капиталъ, който действува винаги въ ущърбъ на широкитѣ обществени слоеве.

Кооперациитѣ сж организации, чиито членове сж поставени на начала далечъ различни отъ тия на акционернитѣ дружества, тръстоветѣ, търговскитѣ сдружения Тукъ не преобладава само чисто търговския елементъ, само желанието за печалби безъ огледъ на моралния ликъ на отдѣлнитѣ единици, а се обръща внимание и на съзнанието на по-добри взаимоотношения. Вънъ отъ своята чисто економическо стопанска страна, кооперативното движение се грижи за култивиране обществени добродетели у своитѣ членове, като по такъвъ начинъ играе важна общественовъзпитателна роль

Необрѣщайки главно внимание на записанитѣ дѣлове, не държейки за финансо ото участие на своитѣ членове, кооперацията ги кара да не могатъ да иматъ вотъ упражняванъ отъ внесения капиталъ. По тоя начинъ се създава едно въ голѣма степень равенство, което въ други економически сдружения липсва. И тукъ е нейната голѣма цена.

Създавайки едни по-добри отношения между хората, кооперацията постепено ги издига на по-високо стжпало, възпитава ги къмъ общность. А днесъ при кипящата борба между хората, когато максимата: «човѣкъ за човѣка е вълкъ» е въ своя върховенъ моментъ, това възпитание се неотклонно налага.

Безъ съзнанието за общность, за взаимопомощь, ние си оставаме безпомощни жалки егоисти, които неминуемо не устояватъ на несгодитѣ на живота. Опитътъ, че е невъзможно да приживѣемъ единъ, макаръ и късъ периодъ безъ взаимно подпомагане ни води непремено, презъ всички мисли за разцепление, къмъ убеждението за общность

И тая идея за общность е накарала хората да образуватъ кооперативни сдружения, като по тоя начинъ подготвятъ условията за едно бждно кооперативно общество.

Преди време се основа въ града ни вегетарианска кооперация. Такива кооперации въ България има нѣколко, но най-главна е тая въ София Вегетарианската общность е сдружение на хора живеещи природо-съобразенъ животъ, хора, които не само чрѣзъ нея гонятъ идеала на вѣковетѣ — братството въ свѣта.

Вегетарианското кооперативно дружество въ града ни има да играе не малка роль и въ стопанско и въ обществено отношение, понеже ще дава хигиенични безмесни продукти и ще обновява въ голѣма степень грубитѣ съвременни нрави.

Съединението на двѣтѣ идеи — вегетарианство и кооператизмъ — ще даде на дѣло онова, за което всѣки мечтае — омиротворението.

«Само по пжтя на общностьта можемъ да се приближимъ до разрешението на ония неразрешими нагледъ противоречия, които възникватъ между свободата на личностьта и законитѣ на обществото», казва д-ръ Ана Спимзенъ.

Човѣчеството трѣбва да види, че въ срѣдитѣ на днешното общество — долина на непосиленъ огорченъ трудъ и сълзи — възбликва буенъ изворъ на новъ животъ, на нови стопански взаимоотношения, на миръ и обществена солидарность; то трѣбва да се увѣри, че деньтъ на стопанската демокрация е близко.

Вегетарианската кооперация заслужава подкрепа!

Т. Б.

Г. С. Кьосевъ—студ. медикъ.

БЯСЪТЪ.

Напоследъкъ въ града ни, па и въ нѣкой други мѣста въ страната се появиха случаи на бясъ у кучетата. Обикновенно въ една страна като нашата, кждето контролътъ надъ кучетата е сравнително слабъ, да не кажа никакъвъ, изъ улицитѣ и, дори изъ паважитѣ на столицата (да не говоримъ за селата) най-безнаказано и свободно се разхождатъ тѣзи почтенни рунтави приятели, кждето тѣ намиратъ прехраната си, отъ случайно подхвърленитѣ нечистотии изъ кюшетата на улицитѣ или правятъ апетитна ревизия на боклуцитѣ и заходитѣ. Следъ това нѣкой отъ тѣхъ ще бждатъ обектъ на ласки и милувки (извѣстни хора иматъ слабость къмъ кучетата) или пъкъ най-безцеремонно понѣкога нападатъ и хапятъ хората, а ра-

МОНАХЪ.

— Тая утринь: планината е уморена. Слънцето гори камънитѣ. Тѣ се пукать. Едри кжсове отъ канаритѣ се откжсвать и политатъ надолу по урвитѣ. Съ шумъ тѣ чупять дърветата, повличатъ други по малки камъни следъ себе си и тежки оловни удари се забиватъ въ планината. Спре удара на падналия камъкъ и планината се унива по морнитѣ движения на случайния вѣтъръ. Тежко е. Планината спи. Дърветата отпущатъ клонитѣ си, листата се свиватъ, откжсватъ се отъ живителнитѣ сокове на дървото и умиратъ въ тишина. Нито единъ листъ не трепва, нито единъ листъ — звучи. Въ сѣнкитѣ е глухо и пусто. Нищо не примамва душата ми тамъ. А килията е тъй тѣсна и малка, че не мога да заключа моята самотность въ нея. Нито мога да я разпилѣя между братята подъ сѣнкитѣ на лозата. Затворенъ съмъ, а душата ми иска просторъ. Може би: иска животъ.

— — — — — — — — — — — — —

— Съ години седа тукъ, въ тома отшелие и тъй тежка, тъй морна никога, не е била душата ми. Монастиря ме мори. Свива ме въ клещи, чупи радостьта и днитѣ и нощитѣ сж безумни старци, що бродятъ въ моята самотность. . .

Безмислието идва, огражда ти хушината на планината и моята хубава пѣсень, що пѣяхъ нѣкога средъ букацитѣ — днесъ се дави въ хленчъ и мжка. Нѣкога, идваха много гости, азъ ги посрещахъ съ любовь, услужвахъ имъ и ги поучавахъ съ дѣло въ закона на жертвата. Радостно и леко ми бѣ да тичамъ по стълбитѣ на монастиря и да настанявамъ гоститѣ

Днесъ безразличието ми е първия другарь. Никого не искамъ да виждамъ отъ братята, съ никого не искамъ да говоря. Чужди ми сж всички. А гости нѣмаме. Нѣма никой съ кого да подѣлям моята мжка. Пѣсеньта ми се губи отъ душата, защото: болката на самотностьта и бездействието е много тежка, както пръстьта върху гроба на човѣка.

Братята се затворили въ молитва и съзерцание и до тѣхъ, като че ли не достига болката на човѣка. Средъ сухитѣ слова, що четатъ отъ свещеннитѣ книги — тѣ правятъ знаменателни кръстове. Дълбокитѣ поклони предъ иконитѣ увличатъ сърцата имъ въ студенина. Тѣ се затварятъ и мълчанието слепя тѣхнитѣ устни — никому не говорятъ. Мълчанието, като вѣковенъ гробъ, лежи средъ отшелието. А въ моята душа буря кипи, размѣта сърце и умъ и тѣсна и душна е планината за пламъцитѣ на моитѣ болки.

— Кжде да отида, о, Господи?

Преди: върховетѣ на планината ме викаха и всѣка утринь изкачвахъ се по тѣхъ и отъ тамъ азъ изпращахъ хвалебни пѣсни къмъ слънцето — моята нѣвеста, която пълнѣше сърдцето ми съ Любовь и пѣсень. Сега: глухитѣ удари на камбаната и кжситѣ думи на братята, разкжсватъ тишината ми и съ гърчения се протичатъ въ менъ злобни мисли. Азъ ставамъ грубъ и злобенъ съ своята болка. И слънцето ми тежи. . .

— Трѣбва да напусна монастиря.

— Кжде да отида?

Самотностьта не дяга моитѣ чувства, а ги затваря, и тѣ ме морятъ. Ограничено е сърцето ми въ стенитѣ на килията. Никой не мога да любя, нито обичамъ нѣщо друго. Сърцето ми е студенъ камъкъ, що лежи средъ хубавъ изворъ. Въ менъ има сили, а животъ нѣма. Нося божественно: духъ и тѣло, а нѣмамъ стремежъ. Въ менъ липсва воля за животъ. Нищо не ме примамва. И къмъ нищо не издигамъ ржцѣ. Сърце-

итѣ отъ едно такова ухапване, които сѫ крайно измърсени, ставатъ огнища на всевъзможни зарази. Така се заразява човѣкъ и отъ бясътъ.

Да допуснемъ, че въ града ни има едно бясно куче, което не забелезано ще зарази други десеть кучета. (да предположимъ че хора нѣма да ухапи) Ако ние нѣмахме що годе познания върху проявитѣ и сѫщностьта на бясътъ, не ще можемъ да забележимъ на свой редъ новитѣ случаи на побѣсняване и следъ нѣколко седмици, всѣко едно отъ тѣзи кучета ще зарази по десеть нови — ще имаме вече 100 случая и т. н. докато побѣснѣятъ всички кучета въ града. Тия взбеснени животни ще нахлуятъ въ улицитѣ и единъ прекрасенъ день всички ще бѫдете принудени да вземете пѫтя за София и да се подлагате на продължително инжектиране въ Бактериологическия институтъ.

А за съжаление, малцина сѫ запознати дори съ очебийнитѣ признаци на бясътъ и появата на единъ само случай е рискована да се разшири въ цѣла епидемия, ако не се вематъ навремени мѣрки.

А днесъ науката разполага съ най положителни данни и препорѫчва най ефикасни мѣрки за борба съ тази страшна болесть.

Всѣки навѣрно знае, че бясъ заболяватъ предимно кучетата (и вълцитѣ!), които после ставатъ агенти на заразата срѣдъ хората. Заразяването става чрезъ ухапване. За насъ е важно, въ тези кратки бележки, да укажемъ на това кога едно куче е бясно, за да можемъ да вземемъ бързи и навременни мѣрки, които ще предпазятъ както кучетата си, така и самитѣ насъ отъ заразяване.

Бясътъ като всѣка заразителна болесть има т. н. скритъ периодъ (инкубация), презъ който животното боледува, но не дава външни прояви и този периодъ при бясътъ трае отъ 3—6 седмици.

У кучето, както и при човѣка, болестьта се проявява въ три фази. Първата фаза трае отъ 1—3 дни. Презъ това време болното куче става крайно неспокойно, често смѣнява леговището си, загубва обичайния си апетитъ и проявява странна склонность къмъ гълтане на разни чужди вещества, нехранителни и несмилаеми, като трѣски, камъни, пера и др. Следъ три дни настѫпва втората т. н. фаза на истинско побѣсняване, която трае отъ 3—5 дни. Тогасъ именно кучето става най опасно, то е много раздразнително, зло и хапе всѣкиго, когото срещне; лаятъ му наподобява вой; наклонностьта му да гълта чужди вещества се увеличава. Третата фаза се проявява въ мѣстни парализи (най-вече на заднитѣ крака) и въ продължение на 4—6 дни кучето умира отъ силно изтощение.

Следва.

ИЗЪ БЛИЗКИ И ДАЛЕЧНИ ГРАДОВЕ И СТРАНИ.

Говоримъ обикновенно, че въ последнитѣ вѣкове сме се освободили окончателно отъ схоластични предразсѫдъци, съ каквито бѣха пълни срѣднитѣ вѣкове.

Пресата обаче ни донася, че въ Америка, страната на класическата цивилизация, на надбѣгванията съ дѣтски колички и на модата на женското татуиране — сѫ се разиграли две явления, чувствително характерни за умственото освобождение на XX вѣкъ. Това е отъ една страна процеса противъ Дарвина, предшестванъ отъ «маймунския законъ», т. е. възбрана върху преподаване на Дарвинизмавъ нѣкои щати. Въ време на шумния процесъ, сенатора Брайанъ декламиралъ дословната си вѣра въ всички библейски чудеса, че свѣтътъ сѫществува отъ 5,000 год. и пр. Наистина задъ всичко това личатъ домогванията на пуританската демагогия и американската реклама. Излиза дори нова женска мода «Дарвинъ». Американцитѣ сѫ пакъ американци, но. . . свободата на мисъльта е поставена на срѣдневѣковна клада.

По-значителенъ е университетския походъ срещу Айнщайновата теория. Великото учение за релативностьта, предъ което ахнаха ученитѣ отъ цѣлъ свѣтъ, се видѣло лъжливо, не сериозно, окултно, на почтенитѣ американски професори и днесъ то се изхвърля съ законъ изъ вишитѣ училища. За посветенитѣ въ ученията на Дарвинъ и Айнщайнъ — горнитѣ два факта говорятъ прекрасно за ликътъ на съвременния тормозъ на черковния догматизмъ, сѫщия заради който се присмивахме на хората отъ преди десетина вѣка. Наистина официалната църква е свободна да мисли каквото ще по научнитѣ въпроси, но да се поставятъ окови на свободната мисъль е чудовищенъ анахронизмъ

ХРОНИКА.

Ямб. Общ. съветъ отъ утре 3 того, е свиканъ на 10 дневна сесия съ дневенъ редъ отъ 58 точки поважнитѣ отъ които отбелѣзваме: 1. Решение обявяване търгъ за водоснабдяването и електрификацията и намиране средства. 2 Изсичането, сортирането и фигурирането на т. г. сечище отъ общинската гора „Ормана“ да стане по стопански начинъ. 3. Писмо на Елховския лесничей, съ което иска да се извърши прочистването на общ гора „Ормана“ да стане по стопански начинъ. 4. Решение продажбата на месо да стане само въ общинскитѣ дюкяни и настаняване месаритѣ и зарзаватчиитѣ въ общ. хали „Безистена“. 29 Докладъ на прошетарната комисия по електрическото осветление отъ кооперативиото д-во „Предачка“. 34. Вземане решение за застрояване общ мѣсто (зарзаватчийскитѣ дюкяни) на ул. „Величкова“ съ доходно здание и натоварване оощинския архитектъ да приготви книжата. 37. Писмото на ямб. ловно д-во „Соколъ“ — иска черничевата градина за постройка на ловенъ домъ.

Военната музика всѣка срѣда и недѣля ще свири въ градската градина отъ 6—11 часа. Въ четвъртъкъ вечерь ще свири въ кавалерийската казарма, а осталанитѣ вечери отъ седмицата отъ 8—11 часа на площадь „Кобургъ“.

Планирането на града почна Събарятъ се сградитѣ, презъ които ще минаватъ новитѣ улици.

Градското общинско управление отъ известно време полага голѣми усилия за модернизирането градскатаг радина. Посети сж много нови цвѣтя, алеитѣ сж оправени, разширени и изчистени; прокарватъ се сжщо и нови алеи Градината ни добива модеренъ видъ и съперничи на много уредени и красиви градини въ царството.

Новия законъ за полицията влиза въ сила отъ 1 августъ.

Конгреса на провинциалнитѣ журналисти ще се състои въ гр. Търново на 28 августъ.

„Сърце“ списание за литература не наскоро почва да излиза въ Ст. Загора.

Голѣмъ шумъ дигатъ нѣкои вестници съ контрабандата на Морду Юлзари. Безъ да вземаме страна по въпроса, превиждъ дългото отсжтствие на г. Юлзари отъ страната и че контрабандата въ сжщность е открита въ една странична на магазина му барака, смѣтаме, че е добре обществото да не бърза съ окончателни и злоради мнения по въпроса.

Наскоро министерството на просвѣтата ще издаде стихотворенията на покойния поетъ Димчо Дебеляновъ убитъ презъ време на войната.

Отъ известно време е почнато построяването на две основни училища.

По случай годишнината на голѣмото македонско възтание презъ 1903 г., днесъ, Илинденъ, ще има панихида въ църквата „св. Никола“ следъ божествената литургия, на която се канятъ всички македонци и гражданството отъ името на Мак Бл. братство.

Научаваме се, че къмъ месецъ септември Модерния театъръ ще смѣни цѣлата електрическа трежа и ще му пристигне новъ голѣмъ двигатель, съ който ще може да се освѣтлятъ и крайнитѣ улици на града.

Сезона за балтонитѣ наближава. Г-нъ Г. Арнаудовъ моли старитѣ балтони да не се захвърлятъ, а да му се занесътъ за да ги поднови

Модерния театъръ презъ месецъ августъ ще представа шедьовритѣ на филмовото изкуство: 1. **Княгиня Надя** — романа на една руска танцйорка съ американската кино звезда **Мае Мурай**

2. **Австрийската годеница** съ шведскитѣ комици **Патъ и Паташонъ**.

3. **Танцйорката отъ Ахамаръ** — източна легенда — съ **Нома Толмеджъ**.

4. **Моста на въздишкитѣ** — въ 2 серии.

5. **Силата на мрака** по романа на **Левъ Толстой** — въ централната роля **Конрадъ Файтъ**.

и 6. **Не дишайте!** — социална драма.

СПОРТЪ И ТУРИЗЪМЪ.

Делегатитѣ на кл. »Тунджа« сж заминали за събора въ Габрово, отъ гдето всички ще присжтствуватъ на освещаването на хижата подъ в Юмрукъ-чалъ

Конгреса на Б. Т. Д. въ Ст. Загора е задължилъ всѣки свой клонъ въ продължение на 3 год да работи подробенъ планъ на града, който ще послужи за голѣмия пжтеводитель, който ще се изработи съвмѣстно съ Ю. Т. С.

Излета до Чехия уреденъ отъ Ю. Т. С. почва отъ 8 августъ. Отъ Ямболъ ще отидатъ 2 излетника. Ще бжде уреденъ презъ септември излетъ и до Италия.

Презъ периода девети — десети редовни събори клона отъ Ю. Т. С. „Тунджа“ реализиралъ 15 излета съ общъ километражъ 3202 кл м. посетени общо отъ 494 излетника, отъ които 106 отъ женски полъ. Отъ излетитѣ единия е 25 дневенъ Оборота на клона възлиза на 11,160 лв Библиотеката брои 160 тома.

НАША ПОЩА.

Анонимния писачъ — *с. Воденъ Елхово.* Писмото 15 май—клеймо 15. VII. 1925 год. получихме. Закононарушения, като случая съ тютюневата фабрика или други престжпления, които не сж подкрепени съ подписъ и факти, редакцията не изнася. Общественъ дългъ е, но кой ще отговаря утре предъ сжда?

На анонимнитѣ писачи. Принудени сме да се обадимъ въ хрониката, по злободневния въпросъ, който занимава нѣкои колеги отъ бургаски ежедневникъ.

Провинция и пакъ провинция, въ която държатъ рекордъ завистьта, злобата и клюкитѣ. Неразбрахте ли какво «Тракиецъ» съ 100-тѣ си излѣзли до сега броеве доказа, че не се занимава съ частни дертове.

Кое длъжностно или обществено лице не окаляхте, на кое надрасло ви човѣшко сжщество отъ кой и да е полъ, не хвърляте каль, Нѣма ли за толкозъ наболяли нужди днесъ да се обърнете или трѣбва да ставаме поводници на калното, на низкото. — Какво щѣше да се допринесе съ тоя материялъ, който на всѣки брой можеше да заема по не по една колона? 100 колони смрадь, за да задоволимъ какви мънички душички, които искатъ да се прикриятъ задъ редакционния комитетъ пожертвувалъ всичко, само и само да надделѣе дѣлничното.

В. И. *с. Кашлитѣ—Габровско.* Броеветѣ изпращаме. Записахме Ви — искренни благодарности за готовностьта Ви да ни подкрепите съ нови четци изъ вашия край.

Ив. Бунарджиевъ — *София.* За Васъ прието, ами 6 тѣхъ абонамента които то препоржчате Ви се пращаха до свещ. П. Треневъ и който върна неоформена разписката за 420 лв., чрезъ сжда ли да търсимъ?

Машинна Бакърджийска Работилница
на
Бр. Юр. В. Казанджиеви – Ямболъ.

Изработва за настжпающия сезонъ разни системи
Казани за варене спиртни питтия
отъ специално подбранъ за цельта материалъ.
Приематъ се поржчки въ ограничено количество.
Нуждающитѣ се да побързатъ съ поржчкитѣ си.
Съ почить:
2 3 **Бр. Вълко и Георги Юр. Казанджиеви.**

ПРОДАВА СЕ цененъ имотъ, кжща въ най тихата часть на града съ гарантиранъ доходъ.
4—4 Справка при Ив. К. Марангозовъ

МЛАДЕЖЪ съ 2—3 годишна практика по счетоводство желае да завежда търговски книжа Търговска тайна абсолютно запазена
6—6 **Справка агенция „Бърза разгласа“ или ред. в. „Тракиецъ“**

то ми е ледена пита, що се топи въ пустота и скука.

— Нѣма ли истина за него? Нѣма ли радость?

— — — — — — — — — — —

* * *

Монастиря е домъ, въ който сърцето се заключва. Молитвата и пѣсеньта уморяватъ душата, когато сърцето буди живот и жажда по бури. Монастиря отекчава, както всѣка самота. Това чувствуваше монаха, когато на сърцето разливаше тъменъ, непознатъ купнежъ. Копнежъ по животъ. . .

Монаха живѣлъ 15 години въ планината, споилъ буритѣ на сърцето и ума съ тишината на отшелието — не знаеше, че задъ стенитѣ на килията може да раздаде сърцето си съ любовь и радость.

И когато вечерь братята привършваха вечернитѣ служби въ черквата, монаха се изкачваше на близкия върхъ и отъ тамъ, той спираше погледа си върху далечното поле, гдето се очертаваха градове и села. Той мислѣше за тѣхъ. Тѣ го примамваха. Спомена за добрата майка и малкитѣ сестри, често го навѣстяваше, защото: откакто е прекрачилъ прага на монастиря — той не е слизалъ долу, нито близкитѣ му сж идвали нѣкога. Всички бѣха го забравили. Нали самъ той ги забрави, като се отдѣли отъ тѣхъ, когато тѣ чакаха неговата помощь? (Баща му, бѣ умрѣлъ и остави 3 малки момичета и той, най голѣмия братъ, вмѣсто да поеме мѣстото на бащата — отиде въ монастиря И не се загрижи за тѣхната издрѫжка)

Сега: спомена за неговото „бѣгане“ отъ дома, го спохождаше често и това разливаше въ него: разкаяние. Истината, за която бѣ извършилъ постжпката си, днесъ идва, като престжпление за него — младия синъ, който побегна отъ близкитѣ си, за да търси по близкото до Бога. И когато дългитѣ години, прекарани въ монастиря, се проточатъ предъ погледа му, тогава суетата на младостьта съ страшна мжка дави сърцето му.

— Нито единъ день не е великъ въ неговия животъ!

— Той разлива душата си въ болки. Гърчения свиватъ сърцето и тъмна и властна тжга пада върху него, като тежка мъгла на планина.

Сърцето му не намира миръ, защото: богоугоднитѣ дѣла, които бѣ извършилъ въ монастиря, потъватъ въ сѣнка предъ онова, което трѣбваше да направи Онова, великото дѣло къмъ близкитѣ си Дългътъ къмъ родното нѣкога не спираше неговия погледъ, а днесъ: неговата пустота му говори, че истината въ уединението иде, чрезъ пжтя на подвига, който вършимъ въ името на близкитѣ си. Нима трѣбва да се издължимъ къмъ своето, за да отворимъ сърцето си за чуждото, за далечното. Защото: Богъ лежи и въ свое и въ чуждо. Какъ ще търсимъ Бога далечъ отъ своя домъ, когато той тамъ разсипва Любовьта на майката по нейнитѣ рожби и тѣ се усмихватъ и радватъ на майчино то чувство Нима, човѣкъ може да забрави или пренебрегне любовьта на майката?

— Сърцето на монаха гасне въ тишината на монастиря, а самотата на планината буди душата му всѣки мигъ съ страшни писъкъ, при който го изпратиха майка и сестри

Това го съсипва и неговитѣ сили се губятъ въ мжка. Старчески линии прорѣаоха лицето му. Умората сви гнѣздо въ него, а скръбьта отпусна блюдото на силитѣ и той неподвижно лежеше на оня върхъ, отъ гдето полето се виждаше близко и примамливо, защото: тамъ бѣ скжпото и великото за неговия стремежъ.

И когато тежкитѣ удари на камбаната известяваха за черковната служба, неговия погледъ спираше дълбоко, некжде далече, въ другъ нѣкой свѣтъ и тамъ търсѣше смисъла на черковната служба. Въ нея той не виждаше сега подвигъ, нито дѣло и отпущаше ржцѣ къмъ земята, помилваше трѣвитѣ и съ скрита усмивка той изпращаше добри пожелания къмъ далечния градъ, гдето може би сж неговитѣ

(Следва)